

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 000211 09 Кжк
Бања Лука, 08.12.2009. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Драгомира Миљевића, као предсједника вијећа, Желимира Барића и Реџиба Бегића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Ј. А., због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. у вези са чланом 22. преузетог Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, након одржаног усменог и јавног претреса којем су присуствовали републички тужилац мр Ненад Врањеш, оптужени и његов бранилац, адвокат Ц. Б. из С., донио је дана 08.12.2009. године и истога дана у присуству странака и браниоца, јавно објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени Ј. А., син О. и Х. Ј., рођен ... године у Н., Општина М., настањен у Ж., ... бр. ..., радник, писмен са завршеном основном школом, ожењен, отац троје дјеце, Божњак, држављанин БиХ, ЈМБГ: ..., био у притвору од 3.9.2008. до 16.6.2009. године, сада на слободи,

На основу члана 298. тачка в) Закона о кривичном поступку – пречишћени текст (“Службени гласник РС”, бр. 100/09)

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да је:

За вријеме ратног сукоба у БиХ, на територији општине В., кршећи одредбе члана 3. став 1. тачка 1. IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за вријеме рата од 12. августа 1949. године, заједно са Б. М., Е. М., М. О. и С. В., у својству припадника муслиманских војних формација РБиХ, дана 21.05.1992. године око 15,00 часова на регионалном путу М.-С., у мјесту Ж.1, у близини моста на ријеци Ј., наоружани аутоматским оружјем и експлозивним направама, извршили оружани напад на камион регистарски број ..., којом је М. П. у тренутку напада превозио цивиле српске националности, тако што су из засједе на исти отворили ватру из аутоматског оружја, а затим на камион бацили експлозивну направу и на тај начин лишили живота М. П., М. К. и О. И., који су се налазили у кабини камиона, те Н. К., М. Л., М. О.1, С. З. и В. Ш. који су се налазили на каросерији камиона, док су камион уништили паљењем, након чега су се удаљили у правцу Ж.2, општина С.,

чиме би починио кривично дјело ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. у вези са чланом 22. преузетог Кривичног закона СФРЈ.

На основу члана 100. став 1. Закона о кривичном поступку, трошкови кривичног поступка из члана 96. став 2. тачка а) до ђ), као и нужни издаци оптуженог и нужни издаци и награда браниоца, падају на терет буџетских средстава.

На основу члана 108. став 4. Закона о кривичном поступку, оштећени се са имовинскоправним захтјевом у цјелини упућују на парницу.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 000211 08 К од 16.6.2009. године оптужени Ј. А. је на основу члана 290. тачка в) Закона о кривичном поступку, ослобођен од оптужбе због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

Поводом жалбе Окружног тужиоца у Источном Сарајеву која је против те пресуде изјављена због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка ј) Закона о кривичном поступку и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, овај суд је уважавањем те жалбе, рјешењем број 14 0 К 000211 09 Кж 2 од 22.10.2009. године ту пресуду укинуо и одредио одржавање претреса пред овим судом.

У наставку поступка поводом изјављене жалбе, на претресу пред овим судом, прихваћени су као доказни материјал сви докази изведени пред првостепеним судом, а у складу са одредбом члана 331. став 2. Закона о кривичном поступку – пречишћени текст (у даљем тексту ЗКП – пречишћени текст).

Анализирајући све доказе изведене пред првостепеним судом и оцјењујући те доказе на начин прописан одредбом члана 295. став 2. ЗКП – пречишћени текст, одлучено је као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Првостепена пресуда Окружног суда у Источном Сарајеву, укинута је, како је то већ речено рјешењем овога суда број 14 0 К 000211 09 Кж2 од 22.10.2009. године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка 11. ЗКП (сада члан 311. став 1. тачка ј) ЗКП – пречишћени текст). Та повреда се, према разлозима који су изнесени у наведеном рјешењу, манифестовала у одсуству разлога о одлучној чињеници у вези са оцјеном вјеродостојности исказа свједока Д. О. датог на главном претресу пред првостепеним судом. Наиме, првостепена пресуда је само изнијела садржај исказа овог свједока, али није дала разлоге због којих се овај исказ (од свих саслушаних свједока оптужбе, једино овај свједок потврђује присуство оптуженог на мјесту догађаја), не може прихватити. Обзиром

на разлоге укидања првостепене пресуде, овај суд је након одржаног претреса критички анализирао све изведене доказе, како оне које је извела оптужба, тако и оне које је извела одбрана, посебно је анализирао садржај исказа свједока Д. О., доводећи овај исказ у везу са садржајем исказа свједока Р. и М. И. и З. Л.

Како је побијана првостепена пресуда само изнијела садржај исказа наведених свједока и у образложењу навела да су ти искази међусобно противурјечни, јер да су свједоци различито исказивали о томе да ли је лице, или лица која су се нашла на мјесту догађаја након предузимања радњи оружаног напада на камион, на начин што је из засједе отворена ватра из аутоматског оружја, а затим на камион бачена експлозивна направа, био оптужени, овај суд другачијом оцјеном садржаја исказа свједока Д. О. и довођењем овога исказа у везу са исказима свједока Р. и М. И., те З. Л. налази утврђеном чињеницу да је оптужени био на мјесту догађаја, након што су предузете радње извршења описане у изреци ове пресуде, заснивајући свој закључак о овој чињеници на исказу свједока Д. О. Наиме, једино је свједок Д. О. децидан у тврдњи да је то лице био оптужени. Он је оптуженог раније познавао, објаснио је у свом исказу како га и од када познаје, посебно нагласивши једну карактеристику коју други саслушани свједоци нису примјетили, а наиме да оптужени приликом говора забацује уста улијево и на доле. То што остали свједоци оптужбе о овој чињеници нису исказали сагласно као свједок О., не умањује значај његовог свједочења. Ово из разлога што остали свједоци у околностима у којима су се нашли, а код чињенице да оптуженог раније нису познавали, нису могли ни запазити оно што је запазио свједок О. Стога овај суд поклања вјеру исказу свједока О. у дијелу његовог свједочења о присуству оптуженог на мјесту догађаја.

Међутим, оптуженом се ставља на терет оптужницом да је кршећи одредбе члана 3. став 1. тачка 1. IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за вријеме рата од 12. августа 1944. године, а заједно са Б. М., Е. М., М. О. и С. В. као припадник муслиманских војних формације РБиХ у вријеме, на начин и под околностима описаним у диспозитиву оптужнице и изреци ове пресуде, као саизвршилац предузео радње које представљају сва битна обиљежја кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. у вези са чланом 22. преузетог Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

Анализом садржаја изведених доказа оптужбе и одбране, те оцјеном тих доказа на начин прописан у одредби члана 331. став 2. ЗКП – пречишћени текст, овај суд налази да се на основу свих изведених доказа, не може на несумњив начин утврдити да је оптужени предузео и једну од радњи из изреке ове пресуде, нити да је у значајној мјери дао свој допринос у предузимању тих радњи. Ово због тога што саизвршилаштво подразумјева предузимање радње извршења, а то ће бити случај кад два или више лица учествују у радњи извршења, или на други начин заједнички изврше кривично дјело. Саизвршилаштво је свјесно и вољно заједничко остварење једног дјела од стране више учинилаца. То је свјесно и вољно дјеловање више лица од којих свако хоће да дјело уз учешће другог оствари и као своје. То предпоставља да је саизвршилац са другима, носилац одлуке о дјелу и да ту одлуку заједно са

другима извршава на начин који му даје важну, дакле одлучујућу улогу, која га чини извршиоцем дјела. У конкретном случају, изведени докази не упућују на закључак да је оптужени у околностима догађаја, онако како је он описан у диспозитиву оптужнице и изреке ове пресуде, имао такву улогу. Из наведеног произилази да нема поузданих доказа да је оптужени као саизвршилац, са осталим лицима чија су имена наведена у изреци ове пресуде предузео радње које би представљале кршење одредаба Женевске конвенције које су означене у диспозитиву оптужнице и изреци ове пресуде.

Понашање оптуженог чије присуство на лицу мјеста након предузете радње извршења у свом исказу потврђује свједок О., а које потврђују и свједоци М. и Р. И. и З. Л., иако они нису увјерљиви у тврдњи да је то лице био оптужени, јер су то сазнали од свједока О., указује да је оптужени предузео само оне радње о којима су се сви свједоци изјашњавали у својим исказима. Ради се међутим о радњама које су изван обиљежја бића дјела које се оптуженом ставља на терет као саизвршиоцу, дакле о некажњивим радњама.

Како нема поузданих доказа да је оптужени као саизвршилац предузео и једну радњу описану у изреци ове пресуде, без значаја су тврдње изнесене у жалби окружног тужиоца против првостепене пресуде да нису оцјењени сви докази ни оптужбе ни одбране на које се жалилац позива у жалби, као што је и без значаја кључна тврдња оптужбе, да су у овом догађају смртно страдала лица, били цивили.

Из свих наведених разлога, овај суд налази да нема поузданих доказа да је оптужени починио кривично дјело у вријеме, на начин и под околностима како то тврди оптужба, због чега је оптуженог на основу члана 298. тачка в) Закона о кривичном поступку – пречишћени текст, ослободио од оптужбе.

Одлука о трошковима кривичног поступка заснива се на одредби члана 100. став 1. ЗКП - пречишћени текст, а одлука о упућивању оштећених са имовинскоправним захјевом на парницу на одредбу члана 108. став 4. ЗКП – пречишћени текст.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Драгомир Миљевић

ПОУКА:

Против ове пресуде није дозвољена жалба (члан 332. став 1. ЗКП – пречишћени текст), па је пресуда правоснажна даном доношења.

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић